

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 25 lutego 2010 r. *

W sprawie C-562/08

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) postanowieniem z dnia 25 września 2008 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 grudnia 2008 r., w postępowaniu

Müller Fleisch GmbH

przeciwko

Land Baden-Württemberg,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: J.N. Cunha Rodrigues, prezes izby, P. Lindh, U. Lõhmus (sprawozdawca),
A.Ó. Caoimh i A. Arabadjiev, sędziowie,

* Język postępowania: niemiecki.

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: B. Fülöp, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 11 listopada 2009 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Müller Fleisch GmbH przez A. Kiefera, Rechtsanwalt,

- w imieniu rządu niemieckiego przez M. Lumę oraz N. Vitzthuma, działających w charakterze pełnomocników,

- w imieniu Komisji Europejskiej przez F. Erlbachera oraz G. von Rintelena, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U L 147, s. 1) i części I rozdziału A załącznika III do tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1248/2001 z dnia 22 czerwca 2001 r. (Dz.U. L 173, s. 12).

- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy spółką Müller Fleisch GmbH (zwaną dalej „Müller Fleisch”) a Landem Baden-Württemberg w przedmiocie opłaty, która została na nią nałożona z tytułu testów na obecność gąbczastej encefalopatii bydła (zwaney dalej „BSE”) prowadzonych w jej przedsiębiorstwie w lipcu 2001 r. na bydłe przeznaczonym do uboju.

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

- 3 Rozporządzenie nr 999/2001 zostało wydane na podstawie art. 152 ust. 4 lit. b) WE. Jak wynika z motywu 2 tego rozporządzenia, ma ono na celu przyjęcie szczególnych przepisów dotyczących zapobiegania, kontroli oraz zwalczania pewnych odmian przenośnych gąbczastych encefalopatii (zwanych dalej „TSE”), wśród nich BSE, ze względu na skalę zagrożenia, jakie stwarzają one dla zdrowia ludzi i zwierząt.

- 4 Artykuł 6 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „System monitorujący”, stanowi w ust. 1 akapit pierwszy:

„Każde z państw członkowskich przeprowadzi doroczny program monitorujący BSE oraz scrapie zgodnie z rozdziałem A załącznika III. Program taki będzie obejmować procedury przesiewowe z zastosowaniem szybkich testów”.

- 5 W pierwotnej wersji rozporządzenia nr 999/2001 w części I rozdziału A załącznika III określone były „Minimalne wymagania dotyczące programu monitoringu BSE u bydła”. Przewidziany tam był w szczególności wybór pewnych subpopulacji bydła w wieku powyżej 30 miesięcy, między innymi zwierząt normalnie zabijanych w celach spożywczych, dla celów tego programu.

- 6 Część III wspomnianego rozdziału A była zatytułowana „Monitorowanie zwierząt o zwiększonym ryzyku” i brzmiała:

„Oprócz programów monitorujących ustalonych w części I i II, państwa członkowskie mogą z własnej inicjatywy przeprowadzić ukierunkowany nadzór w kierunku występowania TSE u zwierząt o zwiększonym ryzyku, takich jak:

— zwierzęta pochodzące z państw o rodzimym występowaniu TSE,

— zwierzęta, które jadły potencjalnie skażone karmy,

— zwierzęta urodzone lub pochodzące od matek zakażonych TSE”.

7 Zgodnie z motywami 2 i 7 rozporządzenia nr 1248/2001:

„(2) Z powodu wykrycia encefalopatii gąbczastej (BSE) u dwóch sztuk bydła w wieku 28 miesięcy podczas rutynowego badania zwierząt poddawanych natychmiastowemu ubojowi oraz w celu zapewnienia systemu wczesnego ostrzegania o wystąpieniu jakichkolwiek niekorzystnych tendencji występowania BSE u młodych zwierząt, dla niektórych populacji objętych ryzykiem limit wiekowy powinien zostać obniżony do 24 miesięcy.

[...]

(7) Państwom członkowskim należy zezwolić na dobrowolne przeprowadzanie badań innych sztuk bydła, w szczególności w przypadku gdy zwierzęta te są uznawane za stanowiące podwyższone ryzyko, pod warunkiem że badania przeprowadza się w sposób niezakłócający handlu”.

8 Rozporządzenie nr 1248/2001 zmienia między innymi załącznik III do rozporządzenia nr 999/2001. Część I rozdziału A zmienionego załącznika obowiązuje od dnia 1 lipca 2001 r. i jest zatytułowana „Monitoring bydła”.

9 Zgodnie pkt 2 części I, dotyczącym zwierząt ubijanych do celów spożycia przez ludzi:

„2.1. Wszystkie sztuki bydła powyżej 24 miesiąca życia:

- podlegające specjalnemu »ubojowi interwencyjnemu« określone w art. 2 lit. n) dyrektywy Rady 64/433/EWG [z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. 1964, 121, s. 2012)], lub
- podlegające ubojowi zgodnie z załącznikiem i rozdział VI pkt 28 lit. c), do dyrektywy 64/433/EWG

poddaje się badaniu na obecność BSE.

2.2. Wszystkie sztuki bydła powyżej 30 miesięcy poddawane normalnemu ubojowi do celów spożycia przez ludzi poddaje się badaniom na obecność BSE.

[...]”.

10 Stosownie do pkt 3 części I sztuki bydła powyżej 24 miesięcy, które padły lub zostały zabite dla celów innych niż, między innymi, spożycie przez ludzi, poddaje się badaniom

na obecność BSE przeprowadzonym na losowo wybranych próbkach, uwzględniając określoną w tym punkcie minimalną liczbę próbek.

- 11 Punkt 5 części I, zatytułowany „Monitoring innych zwierząt”, przewiduje:

„Ponadto, oprócz badania określonego w pkt 2–4, państwa członkowskie mogą dobrowolnie zdecydować o przeprowadzeniu badań innych sztuk bydła na swoim terytorium, w szczególności tych zwierząt, które pochodzą z państw, gdzie BSE występowała pierwotnie lub zwierząt, które zjadły potencjalnie zarażoną paszę lub zostały urodzone przez samice zarażone BSE, lub od nich pochodzą”.

Uregulowania krajowe

- 12 Verordnung zur fleischhygienerechtlichen Untersuchung von geschlachteten Rindern auf BSE (rozporządzenie w sprawie badań czystości mięsa wołowego w kierunku obecności BSE) z dnia 1 grudnia 2000 r. (BGBl. 2000 I, s. 1659), zmienione rozporządzeniem z dnia 25 stycznia 2001 r. (BGBl 2001 I, s. 164), (zwane dalej „BSE-Untersuchungsverordnung”) nakazuje przeprowadzanie testów na obecność BSE.
- 13 Z postanowienia odsyłającego wynika, że w wyniku stwierdzenia w Niemczech przypadku BSE u zwierzęcia w wieku 28 miesięcy wspomnianym rozporządzeniem z dnia 25 stycznia 2005 r. wprowadzono obniżenie ogólnej granicy wieku dla badań bydła na obecność BSE z 30 do 24 miesięcy.

- 14 Zgodnie z § 1 ust. 1 BSE-Untersuchungsverordnung bydło w wieku ponad 24 miesiące należy poddać jednemu z testów dopuszczonych w części A załącznika IV do decyzji Komisji 98/272/WE z dnia 23 kwietnia 1998 r. w sprawie nadzoru epidemiologicznego przenośnych gąbczastych encefalopatii i zmieniającej decyzję 94/474/WE (Dz.U. L 122, s. 59).

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

- 15 Müller Fleisch prowadzi działalność w przemyśle przetwórstwa mięsnego jako zakład uboju i rozbioru. Decyzją z dnia 18 października 2001 r. Landratsamt Enzkreis zażądał od niej opłaty za badania bydła rzeźnego na obecność BSE przeprowadzone w jej zakładzie w lipcu 2001 r. Opłata ta obejmowała między innymi kwotę w wysokości 31 401,56 EUR z tytułu badań przeprowadzonych na bydło w wieku od 24 do 30 miesięcy.
- 16 W postępowaniu odwoławczym przed sądem krajowym skarżąca podważyła zgodność tej opłaty z prawem, podnosząc w szczególności, że art. 6 ust. 1 w związku z częścią I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia nr 999/2001 nie zezwala na powszechne wprowadzenie testów na obecność BSE w odniesieniu do bydła w tym przedziale wiekowym.
- 17 Ani skarga, ani apelacja Müller Fleisch nie zostały uwzględnione. Sąd apelacyjny uznał, że powszechny obowiązek badań przewidziany przez prawo wspólnotowe w odniesieniu do bydła w wieku powyżej 30 miesięcy nie oznacza zakazu badań młodszych zwierząt, zaś pkt 5 wspomnianej części I wyraźnie zezwala państwom członkowskim na badania innych sztuk bydła, o ile nie zakłóca to rynku. W niniejszej sprawie nie stwierdzono takiego zakłócenia.

- 18 Bundesverwaltungsgericht, do którego wniesiona została kasacja, jest natomiast zdania, że fakt, iż ta sama część I wprowadza określony system monitorowania, przewidujący szczegółowe reguły, przemawia przeciwko takiemu rozszerzeniu obowiązku badania. Zdaniem tego sądu z drugiego i trzeciego przykładu we wspomnianym pkt 5 wynika, że prawodawca wspólnotowy zamierzał jedynie punktowo uzupełnić przewidziany program badań. Ponadto nie można uznać za „inne zwierzęta” w rozumieniu tego przepisu bydła w wieku od 24 do 30 miesięcy, ponieważ obowiązek badań w odniesieniu do nich jest już szczegółowo uregulowany. Wreszcie istotne modyfikacje programu wspólnotowego mogą, zdaniem sądu krajowego, prowadzić do zakłóceń rynku.
- 19 W tej sytuacji Bundesverwaltungsgericht postanowił zawiesić postępowanie i przedłożyć Trybunałowi następujące pytanie prejudycjalne:

„Czy art. 6 ust. 1 w związku z [częścią I] rozdziału A załącznika III do rozporządzenia nr 999/2001 [...], zmienionego rozporządzeniem [nr 1248/2001], należy interpretować w ten sposób, że niezgodne jest z nim rozszerzenie obowiązku badań na wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 24 miesięcy, które zostało wprowadzone w BSE-Untersuchungsverordnung [...]?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 20 W swoim pytaniu sąd krajowy zasadniczo zmierza do ustalenia, czy art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001 i jego część I rozdziału A załącznika III, zmienionego rozporządzeniem nr 1248/2001, stoją na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 24 miesięcy muszą być poddane badaniu na obecność BSE.

- 21 Z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 999/2001 wynika, że doroczny program monitoringu BSE, który państwa członkowskie zobowiązane są przeprowadzić, obejmujący procedury przesiewowe, musi być zgodny z rozdziałem A załącznika III do tego rozporządzenia.
- 22 Punkty 2 i 3 w części I tego rozdziału, zmienionego rozporządzeniem nr 1248/2001, przewidują, że poddaje się badaniu na obecność BSE, po pierwsze, wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 30 miesięcy poddawane normalnemu ubojowi i przeznaczone do spożycia przez ludzi i, po drugie, bydło w wieku powyżej 24 miesięcy należące do pewnych populacji określonych w tych punktach.
- 23 Ponadto na podstawie pkt 5 rzeczonej części I państwa członkowskie mogą przeprowadzać badania innych sztuk bydła niż wskazane w szczególności we wspomnianych wyżej pkt 2 i 3, przebywających na ich terytorium.
- 24 Zdaniem Müller Fleisch możliwość ta nie oznacza przyznania państwom członkowskim prawa do nakazania procedury przesiewowej w odniesieniu do wszystkich sztuk bydła w wieku powyżej 24 miesięcy, jak stanowi przepis niemiecki będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, lecz jedynie umożliwia ukierunkowane badania zwierząt o zwiększonym ryzyku.
- 25 W tym względzie, z jednej strony, zakładając, że zwierzęta uwzględnione w drugim lub trzecim przykładzie z listy zawartej we wspomnianym pkt 5 mogą być uznane za należące do szczególnych grup wysokiego ryzyka o ograniczonym zasięgu, pierwszy przykład, to znaczy zwierzęta pochodzące z kraju, w którym BSE występowała pierwotnie, potencjalnie obejmuje całe pogłowie bydła takiego kraju. Z drugiej strony, zwrot „w szczególności”, poprzedzający listę okoliczności, w których badania przesiewowe mogą być przeprowadzone wobec innych sztuk bydła, wskazuje, że lista ta nie jest wyczerpująca.

- 26 Podobnie, używając zwrotu „w szczególności” w motywie 7 rozporządzenia nr 1248/2001, prawodawca wspólnotowy wskazuje, że nie jest jego zamiarem ograniczenie możliwości państw członkowskich w zakresie wprowadzenia wymogu takich badań jedynie do zwierząt, w przypadku których przyjmuje się istnienie podwyższonego ryzyka.
- 27 To ostatnie stwierdzenie znajduje również potwierdzenie w fakcie, że przepis stanowiący odpowiednik wyżej wspomnianego pkt 5 w pierwotnej wersji załącznika III do rozporządzenia nr 999/2001, to znaczy część III rozdział A tegoż, stanowił, że państwa członkowskie mogą przeprowadzić ukierunkowany nadzór zwierząt o zwiększonym ryzyku, podczas gdy we wspomnianym punkcie brak jest takiego ograniczenia.
- 28 Na tej podstawie należy uznać, że brzmienie pkt 5 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia nr 999/2001 zmienionego rozporządzeniem nr 1248/2001 nie potwierdza interpretacji tego przepisu zaproponowanej przez Müller Fleisch i nie wyklucza nakazania przez państwo członkowskie badań przesiewowych w stosunku do wszystkich sztuk bydła w wieku powyżej 24 miesięcy przebywających na jego terytorium.
- 29 Tymczasem skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym uważa, że ponieważ obowiązek badań na obecność BSE w odniesieniu do bydła w wieku od 24 do 30 miesięcy jest już przewidziany w pkt 2 i 3 wspomnianej części I, zwierzęta należące do tej kategorii wiekowej nie mogą być uznane za „inne sztuki bydła” w rozumieniu tego przepisu i że prawodawca wspólnotowy nie pozostawił wprowadzenia badań innych zwierząt swobodnemu uznaniu państw członkowskich.
- 30 Nie można przychylić się do tej argumentacji.
- 31 Przede wszystkim opiera się ona ponownie na twierdzeniu, że w pkt 2 i 3 badania zwierząt w wieku od 24 do 30 miesięcy uregulowane są w sposób wyczerpujący, w związku z czym pkt 5 wspomnianej części I dotyczy wyłącznie bydła z innych grup

wiekowych. W takim wypadku należałoby przyjąć, że odnosi się to również do zwierząt w wieku powyżej 30 miesięcy, ponieważ ich badanie jest uregulowane w tych samych pkt 2 i 3. Oznaczałoby to, że pkt 5 dotyczy wyłącznie bydła w wieku poniżej 24 miesięcy, co w znacznej mierze ograniczałoby jego skuteczność.

32 Następnie należy podkreślić, że rozporządzenie nr 999/2001 stosownie do jego podstawy prawnej, to znaczy art. 152 ust. 4 lit. b) WE, ma na celu ochronę zdrowia publicznego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zdrowie i życie osób mają pierwszorzędne znaczenie pośród dóbr i interesów chronionych traktatem WE i do państw członkowskich należy decyzja o poziomie, na którym chcą zapewnić ochronę zdrowia publicznego i sposobie osiągnięcia tego poziomu, co wymaga przyznania państwom członkowskim pewnego zakresu uznania (zob. podobnie wyroki: z dnia 11 września 2008 r. w sprawie C-141/07 Komisja przeciwko Niemcom, Zb.Orz. s. I-6935, pkt 51; z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie C-169/07 Hartlauer, Zb.Orz. s. I-1721, pkt 30; a także z dnia 19 maja 2009 r. w sprawach połączonych C-171/07 i C-172/07 Apothekerkammer des Saarlandes i in., Zb.Orz. s. I-4171, pkt 19).

33 Taki zakres uznania jest zgodny z celem określonym w motywie 2 rozporządzenia nr 1248/2001, polegającym na zapewnieniu systemu wczesnego ostrzegania o wystąpieniu jakichkolwiek niekorzystnych tendencji występowania BSE u młodych zwierząt. Jest on również wyraźnie widoczny w motywie 7 tego rozporządzenia, w którym wskazano, poprzez użycie słowa „uznawane”, że możliwość przeprowadzenia badań innych sztuk bydła zależy od uznania państwa członkowskiego.

34 Zmiany wprowadzone tym ostatnim rozporządzeniem do załącznika III rozporządzenia nr 999/2001 świadczą o zwiększeniu zakresu swobodnego uznania w stosunku do pierwotnej wersji rozporządzenia. Jak zostało to bowiem przypomniane w pkt 27 niniejszego wyroku, możliwości państw członkowskich nie ograniczają się już do przeprowadzenia ukierunkowanych badań zwierząt o zwiększonym ryzyku.

35 Wynika z tego, że rozporządzenie nr 999/2001 przyznaje państwom członkowskim pewien zakres uznania w odniesieniu do zwierząt, które mogą podlegać badaniom na obecność BSE.

36 Z powyższych rozważań wynika, że przepisy rozporządzenia nr 999/2001 będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym nie stoją, co do zasady, na przeszkodzie rozszerzeniu przez państwo członkowskie obowiązku badań na obecność BSE na wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 24 miesięcy przebywające na jego terytorium.

37 Zgodnie jednak z motywem 7 rozporządzenia nr 1248/2001 państwom członkowskim należy zezwolić na przeprowadzanie badań innych sztuk bydła, o ile nie zakłóca to wymiany handlowej.

38 Należy od razu zauważyć, że zastrzeżenie to nie może być rozumiane jako odnoszące się do każdego zakłócenia wymiany handlowej. Z jednej strony każde badanie z natury powoduje takie zakłócenia, jak na przykład choćby minimalne opóźnienia.

39 Z drugiej strony choć prawdą jest, że zezwolenie państwom członkowskim na dobrowolne przeprowadzenie badań innych sztuk bydła może prowadzić do stwierdzenia w państwie członkowskim wprowadzającym bardziej rygorystyczne normy w tym zakresie do stwierdzenia liczby przypadków BSE wystarczająco wysokiej, aby pogorszyć jego klasyfikację w ramach kategorii określonych w załączniku II do rozporządzenia nr 999/2001 zatytułowanym „Określenie statusu BSE”, niemniej jednak mogące wyniknąć stąd zakłócenia eksportu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego powinny przyczynić się do ochrony zdrowia ludzi i zwierząt.

40 Trzeba następnie zauważyć, że kwestia zakłócenia wymiany handlowej nie jest wyraźnie wspomniana w przepisach rozporządzeń nr 999/2001 i nr 1248/2001. Ponieważ motywy aktów wspólnotowych nie mają wiążącej mocy prawnej (wyrok z dnia

2 kwietnia 2009 r. w sprawie C-134/08 Tyson Parketthandel, Zb.Orz. s. I-2875, pkt 16 i przytoczone tam orzecznictwo), należy, tak jak zostało to podniesione na rozprawie przez Komisję Wspólnot Europejskich, interpretować zastrzeżenie poczynione w motywie 7 tego ostatniego rozporządzenia jako odesłanie do prawa pierwotnego, a w szczególności do zasady proporcjonalności.

- 41 Korzystając z zakresu uznania, o którym mowa w pkt 32–35 niniejszego wyroku, państwa członkowskie powinny bowiem przestrzegać odpowiednich postanowień traktatów dotyczących, w danym przypadku, swobodnego przepływu towarów. Postanowienia te obejmują skierowany do państw członkowskich zakaz wprowadzania lub zachowania, w celu ochrony zdrowia publicznego, nieuzasadnionych ograniczeń w wykonywaniu tej swobody (zob. analogicznie wyrok z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie C-372/04 Watts, Zb.Orz. s. I-4325, pkt 92 oraz ww. wyroki: w sprawie Komisja przeciwko Niemcom, pkt 23; w sprawie Apothekerkammer des Saarlandes i in., pkt 18).
- 42 Jeżeli chodzi o badania przesiewowe, które państwo członkowskie postanawia w tym celu przeprowadzić na części pogłowia bydła, nieproporcjonalne zakłócenie wymiany handlowej byłoby niedopuszczalne.
- 43 Zgodnie z zasadą proporcjonalności, należąca do ogólnych zasad prawa unijnego, takie badania przesiewowe są zgodne z prawem, pod warunkiem że są właściwe i konieczne w świetle zamierzonych, uprawnionych celów, oraz przy założeniu, że w sytuacji wyboru pomiędzy kilkoma właściwymi środkami należy wybrać środek najmniej dokuczliwy, a także, że wynikię stąd niedogodności nie mogą być nadmierne w stosunku do zakładanego celu (zob. analogicznie wyrok z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie C-220/01 Lennox, Rec. s. I-7091, pkt 76).
- 44 W tym względzie wprowadzenie badań w odniesieniu do wszystkich sztuk bydła w wieku od 24 do 30 miesięcy stanowi właściwy środek, aby wykryć BSE u zwierząt w tym przedziale wiekowym i tym samym, aby osiągnąć zakładany cel.

45 Ponadto w odniesieniu do konieczności podjęcia takiego środka należy przypomnieć, że państwa członkowskie mają w tej dziedzinie pewien zakres uznania. W związku z tym fakt, że jedno państwo członkowskie wprowadza przepisy mniej surowe niż przepisy innego państwa członkowskiego, nie oznacza, że te drugie są nieproporcjonalne (ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Niemcy, pkt 51).

46 Podobnie fakt, że z powodu wykrycia pojedynczych przypadków BSE u zwierząt w wieku 28 miesięcy, jak wynika z motywu 2 rozporządzenia nr 1248/2001 i z postanowienia odsyłającego, prawodawca wspólnotowy nakazał, w odniesieniu do bydła w wieku powyżej 24 miesięcy, badania o zasięgu mniej szerokim niż wprowadzone przez państwo członkowskie, nie oznacza, że to państwo nie może w sposób uprawniony uważać takich badań za konieczne.

47 Wreszcie nie wydaje się, że środek krajowy taki jak będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym wykracza poza to, co konieczne dla osiągnięcia celu wynikającego z rozporządzenia nr 999/2001, jakim jest zapewnienie ochrony zdrowia publicznego.

48 Wobec tego na przedłożone pytanie należy odpowiedzieć, że art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001 i część I rozdziału A załącznika III do tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1248/2001, nie stoją na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 24 miesięcy muszą być poddane badaniu na obecność BSE.

W przedmiocie kosztów

49 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii i część I rozdziału A załącznika III do tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1248/2001 z dnia 22 czerwca 2001 r., nie stoją na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi wszystkie sztuki bydła w wieku powyżej 24 miesięcy muszą być poddane badaniu na obecność gąbczastej encefalopatii bydła.

Podpisy